

GERARDUS II

CAMERACENSIS EPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICA IN GERARDUM II.

(Gall. Christ. III, 21.)

Gerardus in territorio Alostensi ortus, monachus et præpositus apud S. Vedastum sub Adolfo abbate, cum foret S. Lietberti nepos, electus est in ejus successorem an. 1076. Ab Henrico rege investituram accepit; quapropter de ejus ordinatione legitima dubitavit Gregorius papa VII, præcepitque Hugoni Diensi episcopo, suo legato, ut coacta synodo exploraret utrum ignorans an probe sciens prohibitionem S. sedis de investituris a laica manu non recipiendis, investituram accepisset (1). Emendatis quæ in ipsius promotione vitiosa videbantur, ab Hergone legato episcopale munus libere exercuit, e: quidem an. 1079 (2), præsulatus sui quarto, Alardum I, Aquicintinensis monasterii abbatem ordinavit; cujus abbatie prope Duacum sitæ fundationi favit suis litteris hoc anno datis, apud Miræum cap. 40 Belg. diplom. Eodem an. subscripsit litteris Philippi Francorum regis pro monasterio S. Quinini Bellov. quæ editæ sunt ab Ant. Loisello in Monumentis Ecclesie Bellov. Joannem in abbatem Sithiensem ordinat circa an. 1081. Huic episcopo Morinensis Ecclesie cura tum commissa erat ob intestina Morinensium cum suo episcopo dissidia, quæ a morte Drogonis episcopi semper in deterius creverant tempore trium episcoporum, Hucberti scilicet, Lamberti a Roberto Frisone intrusi, et Gerardi; ut ex Greg. VII litteris, et Iperii chronico patet. An. 1082 subsignat litteras quibus S. Dionysii in Brocareia monasterium Sylvæ-Majori subicitur a Balduino comite Flandriæ et Richilde matre ipsius, ex Mabillon. Consensit fundationi monasterii Ailigemiensis circa an. 1083 uti refertur in historia hujus monasterii lib. 1, c. 4, ubi laudatur Gerardus. Approbavit litteras Anselmi de Ribodi-Monte (Ri-

demont) pro erectione monasterii hoc in loco, nec non diploma Philippi regis an. eodem 1083. An. sequenti ecclesiam S. Petri Montensis dedit monasterio S. Dionysii prope Montes in Hannonia, consilio Balduini comitis Hannoniæ. Ecclesiam B. Mariæ de Valencenis, pia liberalitate ejusdem Balduini et Richildis ipsius matris conditam, dicitur. An. 1085 interfuit concilio Compendiensi, ex Spicilegii tomo II, pag. 599. Fuit mediator inter canonicos S. Gaucherici et S. Sepulcri monachos, super piscatione in Scaldi fluvio.

Anno 1089, sui episcopatus decimo quarto, aliquot ex propriis bonis allodia Cameracensi cessit Ecclesie. Ad cælum præmissis multis hujusmodi piis operibus migravit die xi Augusti an. 1092 (3); sepulcroque donatus est in majori B. Mariæ ecclesia. Illo sedente Cameraci contigit quod Gregorius VII, l. iv, ep. 20, ad Gofredum episcopum Parisiensem scribit: « Item relatum nobis est Cameracenses hominem quemdam flammis tradidisse, eo quod Simoniacos et presbyteros fornicatores missas non debere celebrare, et quod illorum officium minime suscipiendum foret, dicere ausus fuerit. Quod quia nobis valde terribile, et si verum est, omni rigore canonice severitati vindicandum esse videtur, fraternitatem tuam sollicitè hujus rei veritatem inquirere admonemus: et si eos ad tantam crudelitatem impias manus suas extendisse cognoveris, ab introitu et omni communione ecclesie auctores pariter et complices separare non differas, et nobis hujus rei certitudinem indicare studeas. » Mense Martio anni 1077 hic episcopus quædam statuta pro monachis S. Gisleli edidit.

(1) Epistola Gregorii qua præcipit ut dato sacramento Gerardus affirmaret in episcoporum cœtu se ignorasse decretum papæ, quo laicorum investituras prohibebat, data est iv idus Maii indict. xv, id est an. 1077: unde conjici potest tempus electionis Gerardi.

(2) In chartario S. Sepulcri legitur donasse

Walterio abbati S. Sepulcri altare de Lewet, an. 1079, sui episcopatus an. ii; ubi videtur primum ejus episcopatus annum non computari ab electione, sed a tempore quo Hugo Gregorii septimi pontificis legatus de ipso iudicium tollit.

(3) Pridie Kal. Aug. ex notis mss. Baluzii ad Gall. Chr. 3 Jul. ex Raissio.